

nets C.-Afdeling er blevet beskyldt for umaadelig Flothed med Hensyn til at indstille til den højtærede Socialminister, at den ekstraordinære Hjælp førtes op til samme Beløb som den vedtægtsmæssige Understøttelse, har vi alligevel ikke været saa flotte, at vi har forlangt det, der forlanges her af disse Organisationer, idet Understøttelsen gennemsnitlig er 3 Kr. pr. Dag — nu er den som bekendt efter et Forslag, som blev stillet sidste Gang i C.-Nævnet, gaaet ned med Pristallet, saaledes at en saadan Familieforsørger i Stedet for de 18 Kr. om Ugen vil oppebære saadant noget som 16 Kr.

Hver Gang der bliver Tale om Revision af Arbejdsløshedsloven, betragter det ærede Medlem Hr. Kragh det som en Slags Helligbrøde. Bevares vel, det ærede Medlem ved jo saa udmærket godt, at vi anerkender, at Arbejdsløshedsloven, som jeg har udtrykt mig i Dag, er et ganske udmærket Stykke Arbejde, men det kan dog være saaledes, at naar Loven prøves overfor en saa stor Krise som den nuværende, er der Brist, der maa raades Bod paa, og saa kan man ikke, synes jeg, stille sig paa det Standpunkt, at man siger: Nej, Loven maa der ikke røres ved, for saa falder der saa og saa mange Principper. Hvad angaar § 1, synes jeg, det var mærkeligt, at det ærede Medlem sagde, at egentlig havde man fra Venstres Side Sympati for Paragraffen, saaledes som den var formet, men der var det kedelige ved det, at Skrivelsen fra Arbejdsdirektoratet havde bevist, at der ingen Brug var for disse Penge. Nu er det min Opfattelse, at Kasserne selvfølgelig under denne Krisetilstand med de Masser af arbejdsløse, de har, vil bruge langt mere af deres opsparede Midler end i normale Tider, derom er der ikke Tvivl; der er selvfølgelig Kasser, som vil komme overordentlig langt ned, og der er derfor efter min Mening overordentlig god Begrundelse for at stille disse 400 000 Kr. til Raadighed. Det ærede Medlem var jo imod, at man forhøjede, saaledes som, kan jeg godt sige, Kasserne selv ønskede, Statstilskuddet med 10 pCt. Det havde efter min Mening været noget bærende for hele Forsikringsprincippet, for ud fra dette maa alle stilles lige. Men det var jo det ærede Medlem, og det var man i det hele taget i Udvalget, imod, derfor kunde det ikke gennemføres.

Men naar man saa naar til § 2, kan man jo ikke sige, at der ingen Brug er for den Hjælp, som her skal ydes, thi der er 7 000 arbejdsløse, som i allerhøjeste Grad har Brug for denne Hjælp. Men her forekommer

det mig — og det beklager jeg meget —, at der mangler Sympati fra Venstres Side. Det har i hvert Tilfælde været en Skuffelse for mig, at man saadan kan spise det af med en hel Masse Talemaader om, at Forsikringsprincippet ødelægges, for Kasserne vil ikke udvikle dette Forsikringsprincip gennem en Forøgelse af deres vedtægtsmæssige Dageantal, o. s. v. Hvis det ærede Medlem Hr. Kragh vil se paa Udviklingen i Kasserne, vil det vise sig, at den stadig er gaaet i den Retning at forøge Dageantallet. Men det var jo først i 1924, Revisionen af Arbejdsløshedsloven blev gennemført. Der er altsaa ikke gaaet 2 Aar, siden man gennemførte det Princip, at naar en Kasse havde 70 Dages vedtægtsmæssig Understøttelse, fik dens Medlemmer ogsaa som ekstraordinær Hjælp 70 Dages vedtægtsmæssig Understøttelse. Der skal begribeligvis en rum Tid, i alt Fald en Tid, til forinden man kan faa udregnet, hvor stort Kontingent man skal have, og faa gennemført at faa hævet Kontingentet for derefter at faa udvidet Dageantallet. Ud fra dette er det, at denne Krisehjælp er foreslaaet rent midlertidigt i Form af, at man tillægger et Dageantal. Naturligvis var Arbejdsløshedskasserne klare over, at de havde vedblivende at indrette sig efter det Princip at naa til en saadan Højde med deres vedtægtsmæssige Understøttelse, at de ogsaa kan klare sig i Kriser.

Det er jo meget rigtigt, at der staar 7 000, som er blottet for al Understøttelse. Jeg gentager endnu en Gang, at det er beklageligt, at man, ikke mindst fra Venstres Side, ikke har kunnet se med Sympati paa Forslaget om at komme dem til Hjælp. Maa jeg tilføje, at i den Landsdel, jeg repræsenterer, er det opgjort, at der er saadant noget som godt 1 000, og det er forstaaeligt, da grundet paa den tidligt indtraadte Vinter saa godt som alle eller en meget stor Del Virksomheder som Teglværker o. s. v. blev standset. Vi har gjort et kolossalt Arbejde og gør det i disse Dage for gennem Indsamlinger o. s. v. at holde den værste Nød fra Døren. Jeg siger, at det er dobbelt beklageligt, for det vil sikkert ikke vare saa længe, før Rigsdagen vil komme til at staa overfor et Forslag om Støtte til en anden Samfundsklasse, for at Sønderjylland ikke skal blive en hel Fattiggaard, og det vil da blive vanskeligt at faa Arbejderne til at forstaa, at denne Samfundsklasse skal hjælpes, naar man fra Venstres Side stiller sig paa det Standpunkt: Lad Arbejderne bare sulte, ogsaa de 1 000 sønderjydske Arbejdere, men naar det gælder vore Folk, stil-